

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LEVINE, PAUL

Solomon vs. Lord / Paul Levine; trad.: Laura Stroe-Botorcu. -
București: RAO International Publishing Company, 2007

ISBN 978-973-103-285-6

I. Stroe-Botorcu, Laura (trad.)

821.111-31=135.I

RAO International Publishing Company
Grupul Editorial RAO
Str. Turda nr. 117-119, București, România
www.rao.ro
www.raobooks.com

PAUL LEVINE
Solomon vs Lord
© Paul Levine, 2005
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză și note
LAURA STROE-BOTORCU

© RAO International Publishing Company, 2006
pentru versiunea în limba română

septembrie 2007

ISBN 978-973-103-285-6

Printed By Grafica Veneta S.p.A., Trebaseleghe (PD) - Italy

CUPRINS

Mulțumiri	9
1. Colegi de celulă	13
2. Umilițe mai mici și mai mari	27
3. Zink Turnătorul	41
4. Un peștișor pe nume Steve	47
5. Bani, sex și crime	61
6. Secretul Victoriei	68
7. Doi copii într-un hambar	81
8. Bătrânul și briza mării	93
9. Standarde conjugale minime	108
10. Ambuscadă pe strada Kumquat	123
11. Armamentul Rudnick	131
12. Hoțul de clienți	141
13. Dispozitive erotice și penisuri de jucărie	161
14. Succes și excelență	173
15. Secrete murdare	189
16. Hoochie-Coochie Man	197
17. Cum se fură punctele	204
18. Doris din Intercourse	209
18. Dovezi de iubire	222
20. Scopul scuză mijloacele	230
21. O cafea, vă rog!	241
22. Cel mai iute rechin	246
23. Cât de mare este Marele Blond?	260
24. Cocteilul meu este verde!	269
25. Un sărut inexistent	280
26. Coeficientul de dorință	286
27. Secrete dezvăluite	299
28. Marea cea adâncă și Întunecată	308
29. Iubirea este pretutindeni	317
30. Invitație la nuntă	325
31. Partenerul meu	331
32. Un vechi prieten	344
33. Un romantic adevărat	351

34.	Un gust dulce-sărat	361
35.	Omul care aleargă	371
36.	O chestiune de caracter	387
37.	Șoaptele palmierilor	397
38.	Melancolia de a doua zi	407
39.	6-0	415
40.	Fără Îmbrățișări, fără sărutări, fără greșeli	423
41.	Vremurile de altădată	429
42.	Preaiubita mea	434
43.	Sinergie	439
44.	Confesiuni	447
45.	Fiul lui Herbert Solomon	450
46.	Ficțiune legală	463
47.	Justiție poetică	472
48.	Băiatul care făcea cocteiluri	479
49.	Greșeala cea mare	487
50.	Baseball și mită	497
51.	Întrebareade o sută de puncte	503
52.	Iubire vs. lege	515
53.	Un avocat ratat	523
54.	Ultima zi	531
55.	Legile lui Solomon	539

MULȚUMIRI

Sunt recunoscător multor persoane care au fost foarte generoase cu timpul și experiența lor.

Randy Anderson – un scenarist excelent, un viclean jucător de pocher și un prieten foarte înțelept, care mi-a fost de mare ajutor când i-am creat pe Steve Solomon și Victoria Lord.

Edward Shohat, unul dintre cei mai buni avocați ai apărării pe care îi cunosc, mi-a împărtășit cunoștințele sale enciclopedice de drept penal. Angel Castillo Jr., un avocat pledant foarte cult, m-a ajutat să mă orientez în Little Havana și într-un tribunal civil.

Îi mulțumesc în mod special lui Carmen Finestra, care este o maestră a comediei; judecătorilor Lester Langer și Stanford Blake, și asistentului juridic Terry Sullivan, din Miami-Dade; Christinei Martyak, asistentă a procurorului general; lui Yvonne Colodny, asistentă la departamentul de avocați din oficiu; Yolandei Berkowiz, voluntară în programul de acordare a asistenței juridice pentru copii, și directorului adjunct al Fundației „Vocea Copiilor“, Martha Diaz.

Rick și Sue Newhauser mi-au permis cu amabilitatea ce-i caracterizează să folosesc proprietatea lor, Gables Estates. Am folosit de asemenea resursele oferite de Grossman & Roth, datorită sprijinului permanent de care m-am bucurat din partea

minunaților avocați pledanți Stuart Grossman și Neal Roth.

Îi mulțumesc editoarei mele, Kate Miciak, care m-a convins să mă apuc de scris; are un fler înnăscut pentru dialoguri, un ochi excelent pentru personaje și o inventivitate diabolică pentru intrigă. Le mai mulțumesc și lui Loyale Coles și Caitlin Alexander, de la editura Bantham.

Agentul meu, Al Zuckerman, un adevărat guru editorial pentru mine, mi-a oferit încă o dată sfaturi înțelepte, ca și Matthew Loze și Geoffrey Brandt de la Course Management. Îi mulțumesc și Mayei Rock de la Writers House.

La final, dați-mi voie să vă spun că în paginile ce urmează Steve Solomon definește diferența dintre succes și excelență. Am învățat această filozofie personală de la Joe Paterno, un legendar antrenor de fotbal și un bun prieten de-al meu. Joe, îți mulțumesc.

I

COLEGI DE CELULĂ

Bărbatul din celula de detenție își slăbi nodul de la cravată, aruncă sacoul și fonat într-un colț și se lungi pe banca rigidă de plastic. Femeia din celula de vizavi își dădu jos sacoul ecosez alb cu negru, îl împături cu grijă pe braț și începu să se plimbe încoace și-ncolo.

– Calmează-te, Vickie. Mai avem de stat aici, îi spuse bărbatul.

– Mă cheamă Victoria, îl corectă femeia.

Ecoul pașilor ei apăsați era amplificat din cauza dalelor de beton.

– Dă-mi voie să ghicesc: n-ai mai fost închisă niciodată pentru sfidarea Curții!

– Te porți de parcă ai câștigat medalia de onoare!

– Un avocat care se teme de închisoare e ca un chirurg care leșină când vede sânge, spuse Steve Solomon.

– Din câte-am auzit, tu petreci mai mult timp în spatele gratiilor decât cu clienții tăi! îi răspunse Victoria Lord.

– Mulțam. E un slogan excelent pentru o reclamă. „Voi faceți infracțiuni, iar Steve stă la pușcărie în locul vostru.“

– Nu am cunoscut în viața mea un avocat mai imoral decât tine!

- Nu-ți face griji, ești încă nouă în bransă. Mai ai timp...
- Ești un nenorocit ordinar, mormăi ea întorcându-i spatele.
- Să știi că te-am auzit.

„Are un profil interesant“, își spuse el. E atrăgătoare atitudinea asta a ei lustruită, de profesionistă. Picioare lungi, sâni mici, maxilar sculptural: per ansamblu, are un aspect osos și athletic. Ochii verzi, cu pete mici de culoarea cenușii, și o claie de păr ciufulit, blond ca mierea. Este agresivă și sexy. Insulta „nenorocit ordinar“, pe care o auzea destul de des, nu îi păruse niciodată mai seducătoare.

- Dacă nu ai fi atât de arogantă, te-aș putea învăța câteva șmecherii juridice.

- Păstrează-ți energia pentru păpușa gonflabilă care te așteaptă acasă.

- Asta a fost o lovitură sub centură. Păpușa aia era o probă în cadrul procesului.

- Serios?! Oamenii spun că au văzut-o complet umflată în mașina ta.

- Păi, călătorește cu mine pe locul mortului, ca să mai schimb și eu o vorbă cu cineva.

Victoria se îndreptă spre ușa celulei. Gratiile aruncau umbre adânci pe chipul ei.

- Îți cunosc reputația, Solomon. Știi ce fel de om ești.

- Dacă m-ai pus sub urmărire, să știi că o să cer un ordin de restricție împotriva ta.

- Legea este o glumă pentru tine.

- Ba nu, eu mi-am făcut propriile legi. Legile lui Solomon. Regula numărul unu: „Când legea nu dă rezultate, schimb-o“.

- Ar trebui să te închidă definitiv.

- Păi, au mai încercat o dată.

- Ești o rușine pentru avocații din întreaga lume.

- Hai să fim serioși! Unde ți-e inima, Vickie?

- Mă cheamă Victoria! Și nu am inimă. Sunt procuror.

- După tine, locul lui Jean Valjean e la pușcărie, nu-i așa?

- Doar nu l-am pus eu să fure pâinea aia!

- Tu ai fi în stare să arzi vrăjitoarele pe rug.

- Numai după ce au făcut apel, conform legii!

Victoria râse, iar aerul păru să fie străbătut de un fior electric.

„La naiba, chiar se pricepe!“

Reușise să parăze toate atacurile lui și îi răspunsese la insulte cu aceeași monedă. Și mai era ceva ce îi plăcea la ea. Nu purta verighetă și nici inel de logodnă. Domnișoara Victoria Lord, procuror începător, nu era numai bătaioasă, ci și celibatară. Să fi avut vreo douăzeci și opt de ani... Adică era cu șapte ani mai mică decât el.

- Dacă ai nevoie de ajutor la tribunal, aș fi dispus să fiu mentorul tău.

- Așa se zice acum?

Touché. Dar zâmbise când i-a dat replica. Poate că era mai degrabă un preludiu decât o ceartă... Altă lovitură parată, alt atac, cine știe unde puteau ajunge? Cu cât se gândea mai mult, cu atât i se părea mai evident.

„Mă place. Mă place cu adevărat.“

„Îl urăsc.“ Victoria se decise imediat. „Îl urăsc din tot sufletul.“ La naiba, toată lumea o prevenise despre Solomon. Întotdeauna testa noii procurori, îi încolțea și îi făcea să-și piardă calmul, ademenindu-i în capcana viciilor de procedură. Dar ea nu era chiar așa de nouă în meseria asta. De opt luni se tot ocupa de puneri sub acuzare și audieri preliminare. Și câștigase primele două procese penale de infracțiune! Bineînțeles, Steve „Nebunul“ Solomon nu fusese implicat în nici unul dintre ele.

- Trebuie să îți dai seama că am fost acuzați de sfidarea Curții din cauza ta! I se adresă el din celula opusă.

Nu avea de gând să-i ofere satisfacția de a-l întreba „de ce“ sau „cum adică“. Nici nu avea s-o audă spunându-i: „Mai du-te naibii!“

– Niciodată să nu-l mai numești pe avocatul apărării un rechin împuțit în mijlocul sălii de judecată. Trebuie să te abții până la pauză.

– Dar tu ai început, când m-ai numit „persecutor“.

– A fost o eroare de pronunție.

– Ești incorrigibil.

– Încă ceva: lasă baltă cuvintele astea complicate. O să îi zăpăcești pe jurați. Ba chiar și pe judecător, dacă stau să mă gândesc.

Victoria se opri din mers. Aerul din celulă era sufocant, iar picioarele o dureau îngrozitor. Ar fi vrut să își dea jos pantofii Prada cu barete care îi strangulau gleznele, dar dacă atingeau podeaua dezgustătoare și lipicioasă cu tălpile după aceea trebuia să se curețe pe picioare cu sodă caustică. Fusta ecosez era prea strâmtă și incomodă. Acum își dorea cu ardoare să fi avut timp să se schimbe înainte de a se prezenta la tribunal, mai ales după ce îl observase pe Solomon holbându-se ca un porc la fundul ei.

Se uită la el cum stătea lungit pe bancă, cu mâinile încrucișate sub cap, ca un vagabond într-o cutie de carton de pe marginea drumului. Avea o claie de păr negru și zburlit, ochi vicleni și un zâmbet încrezut, plin de mulțumire de sine, ca și cum ar fi reușit să-i lipească un bilețel pe care scria „trage-mi una“ pe spate.

Abia aștepta să se întoarcă în sala de judecată și să îl condamne pe clientul lui infractor. Dar în momentul de față se simțea epuizată. Nivelul de adrenalină în sânge scăzuse, iar oboseala începuse să-i întunece judecata. Toate orele petrecute în fața oglinzii pentru a exersa își făceau efectul.

Doamnelor și domnilor, veți auzi în continuare mărturia ofițerilor vamali și a reprezentanților de la protecția mediului...

Poate că procedase greșit. De câte ori verificase aspectele legale, de câte ori își pregătise martorii, de câte ori își repetase pledoaria de deschidere?

Aceștia vor declara că acuzatul, Amancio Pedrosa, a făcut contrabandă, adică a trecut fraudulos peste graniță patru peruși, trei papagali, doi cacadu...

Și o cioară de pe un gard...

Era epuizată; și-o făcuse cu mâna ei. Poate că de aceea avusese o izbucnire nervoasă mai devreme. Nu cumva fusese ridicolă când adusese cutiile cu documente într-un căruț de supermarket în sala de judecată? Pe de-o parte era Solomon, cu un singur dosar galben, iar pe de altă parte era ea, cu brațele ticsite de cărți, hârtoage și acte marcate cu diverse culori, pline de notițe.

Deși îl disprețuia pe Solomon, îi invidia încrederea sa nerușinată. Plutea prin sala de judecată, până la biroul greșierului, fără a uita să le zâmbească juraților. Era înalt și bine făcut, plin de grație; se vedea de la o poștă că se simte bine în pielea lui. În schimb ea se simțea rigidă ca o păpușă cu baterii când trebuia să se ridice și să vorbească în fața Curții. Se simțea intimidată de toți ochii aceia care se holbau la ea și o judecau. Oare va reuși vreodată să dovedească încrederea de sine pe care o avea el?

Cu o oră în urmă nici măcar nu-și dăduse seama că era acuzată de sfidarea Curții. Judecătorul Gridley nu folosise expresia ca atare. El îi concediasse dintr-un gest și spusese, vorbind târăgănat: „Pauză, oameni buni! Asta n-o să arate bine la reluări!“ Abia atunci și-a amintit că judecătorul era antrenor de fotbal cu jumătate de normă la o facultate.

– Domnule Solomon, mă așteptam la mai mult de la dumneavoastră! continuase judecătorul Gridley. Domnișoară Lord,